

## Arrest

**nr. 323 339 van 14 maart 2025**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**  
**Langestraat 46/1**  
**8000 BRUGGE**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 2 augustus 2022, dient dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 2 september 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster een eerste keer gehoord wordt op 12 juni 2024 en een tweede keer op 19 juli 2024.

1.3. Op 16 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 17 oktober 2024 en luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Mursade. U bent geboren in 1990, in Mogadishu in de wijk Hodan, waar u woonde tot aan uw huwelijk in 2008. Toen verhuisde u naar Bulo-Mareer, in het district Marka in de regio Lower Shabelle, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië bleef.

In 2014 kwam het Somalische leger Bulo Mareer binnen. Via de clanoudsten gingen ze op zoek naar nieuwe strijdkrachten. Uw clanoudste [A.B.] overtuigde uw man om zich aan te sluiten en militair te worden. Uw man kreeg regelmatig doodsb bedreigingen van Al-Shabaab, die hij in de wind sloeg.

Zelf maakte u voedsel dat u thuis voor de deur verkocht. In december 2020 nam u een restaurant over. Vanaf dan verkocht u daar thee, eten en qat. Uw cliënteel bestond uit burgers, maar voornamelijk ook uit militairen die gestationeerd waren in Bulo-Mareer.

Op 18 juni 2022 kreeg u plots telefoon van een onbekend nummer. De persoon aan de andere kant van de lijn stelde zich voor als de islam en zei dat u een ongelovige was en bedreigde u met de dood. U kreeg van hem 24 uur de tijd om uw restaurant te sluiten. In eerste instantie dacht u dat uw buurjongen een grap met u uithaalde, maar later vertelde hij dat hij u helemaal niet gebeld had. U vergeleek de nummers en zag dat het niet zijn nummer was. Vervolgens belde u naar de telecom-maatschappij Hormuud met de vraag wie u gebeld had, maar zij zeiden dat ze u daar niet mee konden helpen. Toen u terugbelde naar het nummer, was het niet meer in gebruik.

Daarna contacteerde u uw man. Hij zei dat u zich geen zorgen moest maken en gewoon kon verder gaan met uw werk. Hij vertelde er ook bij dat hij verlof zou nemen en naar huis komen.

Op 20 juni 2022 kreeg u opeens 35 dollar op uw rekening gestort. Al-Shabaab zei dat u met dit geld uw eigen lijkwade moest kopen. U meldde dit aan de commissaris van het leger, die u zei dat u zich daar niets van moest aantrekken en het geld gewoon kon opdoen en verder doen met uw werk.

Op 23 juni 2022 kwam uw man weer naar huis. 's Avonds sloot u uw restaurant en ging u samen met uw man naar huis. Eens thuisgekomen, deed uw dochter de deur open. U ging naar het toilet. Meteen daarna kwamen twee gewapende Al-Shabaab-strijders uw huis binnen. Ze schoten uw dochter door het hoofd. Ze probeerden uw man te verplichten om mee te gaan, maar hij weigerde. Al-Shabaab schoot dan ook op uw man, waarna ze op de vlucht sloegen. Uit angst bleef u ongeveer een half uur op het toilet zitten. Toen u sirenes en geweerschoten in de lucht hoorde, kwam u weer buiten. Het leger was aangekomen. Toen u uw dochter op de grond zag liggen, verloor u het bewustzijn.

Uw man en dochter werden naar het ziekenhuis in Bulo-Mareer gebracht. Uw dochter werd de volgende dag begraven. De dokters zeiden dat ze uw man niet konden helpen met zijn verwondingen en zeiden dat hij naar Mogadishu moest gaan. Uw andere kinderen werden naar u gebracht en u vertrok samen met hen en uw man richting Marka. Uw man werd daar verder verzorgd in het hospitaal. Hij had zware verwondingen en kon ook niet spreken.

Op 26 juni vertrok u samen met uw twee dochters [Sa.] en [Su.] en uw twee zonen [F.] en [A.] met de boot uit Marka richting Mogadishu. Daar verbleven jullie bij [I.A.R.], de broer van uw man. Na enkele dagen namen jullie op 1 juli 2022 het vliegtuig naar Dhobley. Van daaruit werden jullie de grens overgebracht door een smokkelaar en trokken verder richting Nairobi, waar jullie op 2 juli 2022 aankwamen. Ongeveer 28 dagen later namen jullie het vliegtuig uit Nairobi naar België, waar u op 2 augustus 2022 aankwam samen met uw twee dochters [B.A.Sa.] (o.v. [...]) en [B.A.Su.] (o.v. [...]) en uw twee zonen [B.A.F.] (o.v. [...]) en [B.A.A.] (o.v. [...]). U diende op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Nadien hoorde u van uw schoonvader dat uw man genas van zijn verwondingen en daarop terugkeerde naar Bulo-Mareer om opnieuw aan de slag te gaan in het leger.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te zullen worden door Al-Shabaab omdat ze u beschuldigen van een spion te zijn die met het leger samenwerkt.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u een medisch attest VGV neer dat aantoonde dat u een besnijdenis van type 2 hebt ondergaan, alsook de medische attesten VGV van uw dochters [Su.] en [Sa.], die beiden een besnijdenis type 3 hebben ondergaan.

## **B. Motivering**

Bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 12/06/2024, hierna "CGVS 1", blijkt dat u nood heeft aan bijzondere procedurele noden. U geeft aan slechthorend te zijn en hoorapparaten te dragen.

Om hieraan tegemoet te komen, werd u gezegd dat de tolk zich kon verplaatsen en zo luid mogelijk zou praten, en dat indien u een vraag niet goed hoorde of begreep u dat moest aangeven opdat de vraag u kon worden herhaald of geherformuleerd (CGVS 1, p. 2 & 4). Ook bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud d.d. 19/07/2024, hierna "CGVS 2" werd u eraan herinnerd dat u steeds mocht aangeven indien u iets niet gehoord had, zodat de vraag opnieuw gesteld kon worden (CGVS 2, p. 3). U werd ook om verduidelijkingen gevraagd doorheen de onderhouds en kon opmerkingen en/of verbeteringen nadien overmaken (CGVS 1, p. 3-6, 8 & 15-16; CGVS 2, p. 3, 6-7 & 23). U gaf ook aan de tolk en de vragen goed te hebben begrepen (CGVS 1, p. 25; CGVS 2, p. 26).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw asielrelaas is niet geloofwaardig omwille van onderstaande redenen:

#### **Uw verklaringen over de gezondheidstoestand van uw man bevatten verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties**

- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud geeft u aan dat uw man ernstige verwondingen heeft opgelopen waardoor een deel van zijn been geamputeerd moest worden (CGVS 1, p. 19). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud geeft u aan dat uw man enkele verwondingen aan zijn arm en been heeft, maar spreekt u niet over een amputatie (CGVS 2, p. 6). U zegt wel dat hij opnieuw aan het werk is gegaan in het leger, waar hij onder meer chauffeur is (CGVS 2, p. 6). Na confrontatie hiermee zegt u aan dat uw man zelfs met een geamputeerde voet soms chauffeur was en soms aan het wapen bovenop een wagen stond, wat niet aannemelijk is. Uit landeninformatie blijkt bovendien dat mensen met een beperking in Somalië in het algemeen weinig kansen krijgen en specifiek zelfs ontslagen worden uit het leger (zie administratief dossier).
- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud geeft u aan dat uw dochter en man naar het Gurmad-hospitaal in Bulo-Mareer zijn gebracht (CGVS 1, p. 24), terwijl u tijdens uw tweede onderhoud zegt dat zij naar het Al Hayaadhospitaal in Bulo-Mareer zijn gebracht (CGVS 2, p. 23).
- U legt inconsistente verklaringen af over de verblijfplaatsen van uw man na de aanval van Al-Shabaab. U verklaart dat uw man te ernstig gewond was om in Bulo-Mareer verder geholpen te worden en dat de dokters hem doorverwezen naar het Digfer-hospitaal (CGVS 2, p. 23), dat zich in Mogadishu bevindt (zie administratief dossier). Vervolgens verklaart u dat uw man naar het hospitaal in Marka gebracht werd, waar u hem achterliet wanneer u naar Mogadishu ging. Uw man was te zwaargewond en kon zelfs niet spreken (CGVS 2, p. 23-24). Eerder verklaarde u dan weer dat uw man naar Mogadishu werd gebracht toen u al in Europa was, maar u zich niet kon herinneren wanneer dat exact was (CGVS 2, p. 6). Nochtans had u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hierna "DVZ", verklaard dat uw man zich in Marka bevond (Verklaring DVZ, p. 8).
- Bij de DVZ gaf u aan dat uw vlucht geregeld werd door uw man, samen met zijn vader en zijn broer (Verklaring DVZ, p. 11), terwijl u bij het CGVS beweert dat uw man zo zwaargewond was dat hij niet meer kon spreken (CGVS 2, p. 23-24).

#### **Uw verklaringen over de reactie op de bedreigingen van Al-Shabaab zijn niet aannemelijk**

- Na de bedreigingen van Al-Shabaab houdt u uw restaurant gewoon open en zet u uw werk verder, ondanks dat u weet wat Al-Shabaab doet met mensen die niet naar hen luisteren (CGVS 1, p. 22-23 & CGVS 2, p. 19), uw man zelf ook al eerder bedreigd werd (CGVS 2, p. 18) en u bovendien zelf ooit al eerder als slachtoffer betrokken was bij een aanslag van Al-Shabaab (CGVS 2, p. 20).
- Het is niet aannemelijk dat zowel de 'leger-commissaris' als uw man, die zelf ook al persoonlijke bedreigingen kreeg (CGVS 2, p. 18), aangeven dat u probleemloos Al-Shabaab kon negeren en uw werk mag verderzetten, ondanks de concrete bedreigingen aan uw adres. Dat u zelfs nadat er geld gestort werd om uw lijkwade te kopen van hen te horen kreeg dat u dat geld gewoon mag opdoen en u zich van niets moest aantrekken (CGVS 1, p. 23), houdt geen steek. De lakse houding van twee leden van het leger staat ook in schril contrast met de erg volatiele veiligheidssituatie op het moment van de bedreigingen aan uw adres. Landeninformatie toont immers aan dat Al-Shabaab zowel eind maart als eind juni 2022 zware aanvallen uitvoerde op de plaatselijke SNL-basis (zie administratief dossier).

#### **Uw verklaringen over de werkwijze en aanpak van Al-Shabaab zijn niet aannemelijk**

- U opende in december 2020 uw restaurant (CGVS 1, p. 8 & CGVS 2, p. 5) maar werd pas voor het eerst gebeld op 18/06/2022 (CGVS 2, p. 19 & 20). Nochtans kwamen er al die tijd ook militairen bij u over de vloer om thee te drinken voor bij hun qat (CGVS 1, p. 9).
- U verklaart dat Al-Shabaab eiste om uw restaurant te sluiten, maar dat ze ongeacht uw reactie daarop u sowieso gingen vermoorden. U stelt geen tweede kans te zullen krijgen van Al-Shabaab en geeft een voorbeeld van een agent die belastingen inde en die toch vermoord werd ondanks dat hij meteen stopte na dreigementen van Al-Shabaab (CGVS 2, p. 20). Het gegeven dat Al-Shabaab eist dat u uw restaurant onmiddellijk sluit als ze u toch sowieso willen ombrengen houdt geen steek.
- U verklaart dat Al-Shabaab u beschuldigde van spionage voor de overheid (Vragenlijst CGVS, vraag 5 & CGVS1, p. 23) en u daarom wilde doden. Toch geven ze u eerst nog 24 uur de tijd om uw restaurant te sluiten. Het gegeven dat Al-Shabaab u als spion aanschouwt en eerst waarschuwt dat ze u willen doden - en u zodoende de kans geeft om hen te ontvluchten -, is niet aannemelijk. Dit staat bovendien in fel contrast met uw eigen verklaringen waarin u, gestaafd met een voorbeeld uit uw eigen omgeving, poneert dat Al-Shabaab geen tweede kansen geeft (CGVS 2, p. 19).

**Het gedrag van zowel u als uw man na een aanslag op jullie leven valt niet te rijmen met de door u aangehaalde vrees**

- Het gegeven dat uw man terugkeert naar Bulo-Mareer nadat zijn dochter er werd doodgeschoten en hij zelf ook bijna het leven liet door Al-Shabaab is niet aannemelijk. Met uw verklaring dat uw man overal in Somalië gevaar zou lopen bevestigt u in feite het voorgaande (CGVS 2, p. 25).
- Uw desinteresse in het lot van uw man, die bovendien de vader is van de vier kinderen die samen met u gevlucht zijn, is erg merkwaardig te noemen. U weet niet hoe het nu met hem gaat of waar hij nu exact woont, en weet enkel hoe het met hem gaat via uw schoonvader omdat het te duur is om met uw man te bellen (CGVS 1, p. 19 & CGVS 2, p. 6).

**Uw asielaanvraag bij de DVZ bevat enkele opmerkelijke hiaten in vergelijking met het relaas bij het CGVS**

- Zo geeft u bij het CGVS aan dat u ook tijdens uw verblijf in Mogadishu voortdurend werd lastiggevallen met dreig telefoons van Al-Shabaab (CGVS 1, p. 24), terwijl u daar op de DVZ niets van vermeldde.
- Ook de bedreigingen van Al-Shabaab die uw man kreeg omdat hij soldaat was in het leger (CGVS 2, p. 18) hebt u nooit vermeld bij uw eerste interview bij de DVZ.
- Het CGVS wijst erop dat het feit dat het interview voor de DVZ korter is dan dat voor het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij/zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem/haar de verplichting rust om volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan evenwel redelijkerwijze van u worden verwacht dat u eensluidende en samenhangende verklaringen aflegt over de concrete bedreigingen aangezien dit de kern uitmaakt van uw vluchtrelaas (CGVS 1, p. 4-5).

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen en u bovendien aangeeft dat zowel uw man als schoonvader nog in Somalië zijn, heeft u evenmin aangetoond dat u bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw zonder netwerk beschouwd moet worden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Voorts dient ook opgemerkt te worden dat u zelfs twee jaar na het incident enkel documenten neerlegt in verband met de VGV die u en uw dochters ondergaan hebben. Die attesten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen over uw asielaanvraag te wijzigen. De medische attesten VGV tonen aan dat zowel u als uw dochters een besnijdenis hebben ondergaan, maar houden voor de rest geen verband met uw asielmotief en vrees bij terugkeer. Dit bevestigt u trouwens zelf wanneer u er specifiek naar gevraagd wordt (CGVS 1, p. 16 & 17).

Daarnaast legt u geen enkel document neer dat de verwantschap met uw man, het incident waarbij uw dochter om het leven kwam, de ziekenhuisopnames van uw dochter en man, de begrafenis van uw dochter of uw job of die van uw man aantoonst. Nochtans geeft u zelf aan dat uw man nog steeds in Somalië verblijft en u ook nog steeds contact met hem hebt (CGVS 1, p. 19).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen

die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij

*burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Het verzoekschrift**

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekster wenst vooreerst te verduidelijken dat het ziekenhuis Al Hayaad in de volksmond bekend staat als het Gurmad hospitaal, waardoor zij het over hetzelfde ziekenhuis had. Zij vervolgt dat zij enkel door haar schoonvader geïnformeerd werd over de situatie van haar echtgenoot en dat zij zelf geen contact meer met hem heeft. Hierdoor kan zij niet uitleggen waarom hij nog werkzaam is voor het leger en of haar schoonvader bedoelde dat hij enkel nog administratieve taken vervult. Zij legt uit dat haar echtgenoot eerst naar het Gurmad hospitaal in Bulo-Mareer gebracht werd, dat hij dan werd overgebracht naar Marka, dat zij haar echtgenoot toen verliet en dat hij vervolgens werd overgeplaatst naar het Digfer-hospitaal in Mogadishu, waar zijn been geamputeerd werd. Zij benadrukt dat zij zich op dat moment reeds in Europa bevond. Zij betoogt dat haar vlucht geregeld werd door haar schoonvader en haar schoonbroer en dat het logisch is dat haar echtgenoot dit niet kon regelen, gelet op zijn kritieke toestand. Volgens haar werd dit verkeerd genoteerd bij de DVZ en is dit niet verwonderlijk gezien het hoge tempo waarin deze korte interviews doorgaans verlopen.

Vervolgens benadrukt zij dat zij vertrouwde op haar echtgenoot en de legercommissaris, die haar geruststelden. Zij merkt op dat Al-Shabaab zowel personen vermoorden die aan hun eisen voldeden, als degenen die dat niet deden. Zij wilde niet dat haar echtgenoot en de overheid zouden denken dat zij samenwerkte met Al-Shabaab, waardoor zij gehoor gaf aan de raad van haar echtgenoot en de legercommissaris. Zij weet niet waarom haar echtgenoot en de legercommissaris de bedreigingen niet ernstig namen en haar aanraadden om verder te werken. Volgens haar is haar persoonlijke reactie, gezien de context, niet onaannemelijk.

Voorts legt zij uit dat er in de eerste twee jaren geen militairen naar haar restaurant kwamen, waardoor het voor Al-Shabaab niet nodig was om het restaurant te sluiten. Zij stelt dat de militairen het restaurant pas vanaf 2020 begonnen te bezoeken, waardoor zij een doelwit werd voor Al-Shabaab. Zij benadrukt dat zij geen controle heeft over de gedragingen en handelingen van Al-Shabaab, waardoor het onredelijk is om haar hun laks optreden te verwijten.

Zij betoogt dat het de commissaris-generaal volledig ontbreekt aan inlevingsvermogen, nu zij een alleenstaande moeder van vier kinderen in België is, waardoor het bijzonder moeilijk en kostelijk is om contact te onderhouden met haar echtgenoot.

Volgens haar is de korte tijdsduur van het interview bij de DVZ wel degelijk relevant, nu zij continu onderbroken werd met de mededeling om alles kort te houden en om alle incidenten in detail toe te lichten bij haar volgend gehoor bij het CGVS, waardoor er zich sommige omissies voordeden. Zij besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en geen rekening gehouden heeft met de persoonlijke omstandigheden waarin zij zich bevond.

Vervolgens meent zij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en wijst zij erop dat over het algemeen blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Lower Shabelle nog steeds zeer precair is. Verzoekster verwijst naar en citeert uit een informatiefiche van ACLED en de COI Focus Somalië van 21 december 2023 en stelt dat Al-Shabaab erin slagen het tempo van hun operaties te verhogen en de grootste bedreiging blijven voor de vrede, veiligheid en stabiliteit. Zij acht het onbegrijpelijk hoe de commissaris-generaal, na het lezen van de algemene landeninformatie, kan oordelen dat het veilig is voor burgers om ernaar terug te keren.

### 3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

#### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft op welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.



Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omdat zij haar ervan beschuldigen een spion te zijn, die samenwerkt met het leger.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeksters verklaringen over de gezondheidstoestand van haar man bevatten verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties over (a) de opgelopen verwondingen van haar man en zijn vermogen om te gaan werken; (b) het hospitaal waarnaar haar dochter en man gebracht zijn; (c) de verblijfplaatsen van haar man na de aanval op Al-Shabaab; (d) wie haar vlucht geregeld had;
- ii) Verzoeksters verklaringen over de reactie op de bedreigingen van Al-Shabaab zijn niet aannemelijk nu (a) zij haar restaurant gewoon verder openhield, ondanks dat zij wist wat Al-Shabaab doen met mensen die niet naar hen luisteren, haar man zelf ook al eerder bedreigd werd en zij zelf ooit als slachtoffer betrokken was bij een aanslag van Al-Shabaab en (b) zowel de legercommissaris, als haar man aangaven dat zij Al-Shabaab probleemloos kon negeren, ondanks de concrete bedreigingen aan haar adres en de volatiele veiligheidssituatie zoals die blijkt uit de beschikbare landeninformatie;
- iii) Verzoeksters verklaringen over de werkwijze en aanpak van Al-Shabaab zijn niet aannemelijk gezien (a) zij pas voor het eerst gebeld werd in 2022, terwijl zij haar restaurant in 2020 opende; (b) het geen steek houdt dat Al-Shabaab eisen dat zij haar restaurant onmiddellijk sluit als ze haar toch sowieso willen ombrengen; (c) zij haar eerst nog 24 uur de tijd gaven om haar restaurant te sluiten, terwijl zij haar beschuldigden van spionage en haar wilden doden;
- iv) Verzoeksters gedrag en dat van haar man, na een aanslag op hun leven, valt niet te rijmen met de door haar aangehaalde vrees nu (a) het niet aannemelijk is dat haar man terugkeert naar Bulo-Mareer nadat zijn dochter er werd doodgeschoten en hij zelf ook bijna het leven liet door Al-Shabaab en (b) zij gedesinteresseerd is in het lot van haar man;
- v) Verzoeksters asielrelaas bij de DVZ bevat enkele opmerkelijke hiaten in vergelijking met het relaas bij het CGVS, daar zij bij de DVZ niets vermeldt over (a) de voortdurende dreigtelefoons van Al-Shabaab en (b) de bedreigingen van Al-Shabaab die haar man kreeg omdat hij soldaat was in het leger;
- vi) Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters problemen en zij bovendien aangeeft dat zowel haar man als schoonvader nog in Somalië zijn, heeft zij evenmin aangetoond dat zij bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw zonder netwerk beschouwd moet worden;
- vii) De attesten in verband met de vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) die zij en haar dochters ondergaan hebben, zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen over haar asielrelaas te wijzigen, nu zij geen verband houden met haar asielmotief en vrees bij terugkeer;
- viii) Verzoekster legt, desondanks dat haar man nog steeds in Somalië verblijft en zij nog steeds contact hebben, geen enkel document neer dat de verwantschap met haar man, het incident waarbij haar dochter om het leven kwam, de ziekenhuisopnames van haar dochter en man, de begrafenis van haar dochter of haar job of die van haar man aantoont.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt heeft en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij Somalië verlaten heeft omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.3.1. Verzoeksters verklaringen over de gezondheidstoestand van haar echtgenoot ondermijnen de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, daar die het gevolg is van handelingen van Al-Shabaab, die net de aanleiding hebben gevormd voor haar vlucht uit Somalië.

Tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud stelt zij dat de verwondingen aan het been van haar echtgenoot dusdanig ernstig waren dat er een deel geamputeerd moest worden (NPO I, p. 19), terwijl zij hiervan tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud geen melding maakt. Zij geeft slechts aan dat hij verschillende verwondingen aan zijn arm, been en buik heeft (NPO II, p. 6, 22) en licht toe dat hij terug aan het werk is bij het leger, waar hij verschillende taken uitvoert zoals het uitschrijven van tickets en het fungeren als chauffeur bij gevechten met Al-Shabaab (NPO II, p. 6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid inzake de lichamelijke staat van haar echtgenoot, antwoordt verzoekster dat zij via haar schoonvader vernam dat zijn voet geamputeerd is, maar dat hij nog steeds kan werken. Zij specificeert dat hij chauffeur kan zijn of bediener van het bovenste wapen in de auto (NPO II, p. 25). Dit strookt niet met de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat personen met een beperking in Somalië over het algemeen gestigmatiseerd worden en dat het Ministerie van Defensie militairen, die tijdens hun werkzaamheden gewond en gehandicapt waren geraakt, zonder verdere hulp ontsloeg omdat zij "geen mensen met een beperking nodig hadden" (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, 1, p. 2, 18). Alleszins kan redelijkerwijze verwacht worden dat het leger hem met een geamputeerde voet niet zou inzetten als chauffeur of als bediener van een wapen bij gevechten met Al-Shabaab, gelet op het risico waaraan zij zich op deze manier zouden blootstellen. Bovendien zou het hernemen van zijn werkzaamheden ook getuigen van zeer risicovol gedrag in hoofde van haar echtgenoot, gezien hij reeds verschillende malen bedreigd werd omwille van zijn activiteiten bij het leger en Al-Shabaab reeds een poging ondernomen hadden om hem te doden (NPO II, p. 18, 21). Dat zij geen rechtstreeks contact zou hebben met haar echtgenoot en dat zij alle informatie slechts via haar schoonvader verneemt, vormt geen verschuiving voor haar tegenstrijdige verklaringen omtrent de toestand van haar echtgenoot. Haar opmerkelijke desinteresse voor haar echtgenoot blijkt verder uit wat volgt. Verzoekster verklaart weliswaar dat haar echtgenoot ondertussen teruggekeerd is naar Bulo-Mareer, dat hij zijn werkzaamheden bij het leger hervat heeft en dat hij verschillende verwondingen heeft opgelopen, doch weet niet sinds wanneer hij terug in Bulo-Mareer is, waar hij exact woont en hoe het precies met hem gaat (NPO I, p. 19; NPO II, p. 6). Hoewel zij stelt dat zij geen rechtstreeks contact hebben omdat dit te duur is en dat al het contact via haar schoonvader loopt (*ibid.*), biedt dit geen verschuiving voor haar gebrekkige verklaringen. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij een meer doeltreffendere inspanning zou leveren om op de hoogte te blijven over de situatie van haar echtgenoot, te meer nu hun problemen met Al-Shabaab de reden zijn dat zij Somalië samen met haar kinderen is moeten ontvluchten en hier in België een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Er kan niet worden ingezien waarom zij als alleenstaande moeder die volledig verantwoordelijk is voor de zorg van haar kinderen, niet in staat zou zijn om de contacten met het thuisfront te onderhouden. Dit vindt evenmin weerslag in haar verklaringen, nu zij aangeeft dat zij af en toe contact heeft met haar schoonvader via Whatsapp, alsook met haar zoon (NPO I, p. 19; NPO II, p. 8). Dat zij enerzijds niet zou weten hoe haar man het nu stelt, maar anderzijds wel van haar schoonvader informatie krijgt over zijn huidige verblijfplaats en over zijn werk (NPO II, p. 6), ontbeert iedere logica en getuigt veeleer van een opmerkelijke desinteresse, die de geloofwaardigheid van haar relaas ondermijnt.

Daarnaast is verzoekster niet eenduidig over de ziekenhuizen waar haar echtgenoot naartoe gebracht werd na de aanval van Al-Shabaab. Hoewel zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud stelt dat hij naar het Gurmad-hospitaal in Bulo-Mareer gebracht werd (NPO I, p. 24), stelt zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dat hij verzorgd werd in het Al Hayaad ziekenhuis in Bulo-Mareer (NPO II, p. 9, 23). Verzoeksters betoog in haar verzoekschrift, dat Al Hayaad in de volksmond beter bekend staat als het Gurmad-hospitaal, betreft slechts een blote *post factum* bewering die geen weerslag vindt in haar verklaringen, noch in de beschikbare landeninformatie (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stukken 3, p. 6 en 4). Verzoekster legt overigens, desondanks dat haar echtgenoot nog steeds in Somalië verblijft en zij nog contact onderhoudt met haar zoon en haar schoonvader (NPO I, p. 19; NPO II, p. 8), geen enkel document neer dat de ziekenhuisopnames van haar dochter en haar echtgenoot kan staven.

Voorts legt zij inconsistente verklaringen af over wie haar vlucht uit Somalië georganiseerd heeft. Bij de DVZ verklaart vermeldt zij haar echtgenoot, samen met zijn vader en zijn broer (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 31.08.22, punt 31), terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart dat de organisatie gebeurde door haar schoonvader en schoonbroer omdat haar man zo zwaargewond was dat hij niet meer kon spreken (NPO I, p. 19; NPO II, p. 10; 23-24). Wederom is verzoekster niet in staat de gezondheidssituatie van haar echtgenoot correct te schetsen, wat de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas niet ten goede komt. Zoals ook uit de uiteenzetting *infra* blijkt, kan verzoekster bezwaarlijk voorhouden dat dit verkeerd genoteerd werd bij de DVZ omwille van het hoge tempo van het interview. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd haar bovendien de mogelijkheid geboden om nog enkele correcties aan te duiden, waarvan zij effectief gebruik gemaakt heeft (NPO I, p. 2). Door in haar verzoekschrift louter te opteren voor de versie waarin haar schoonvader en haar schoonbroer haar vlucht

organiseerden, biedt zij geen verklaring waarom elders een andere versie van dezelfde gebeurtenissen werd naar voor gebracht. Verzoeksters betoog in het verzoekschrift biedt dan ook geen nuttig verweer tegen de terechte, pertinente en draagkrachtige motivering in de bestreden beslissing aangaande haar tegenstrijdige verklaringen.

4.3.3.2 Het flagrant onvoorzichtig gedrag dat verzoekster, haar echtgenoot en de legercommissaris stelden volgend op de bedreigingen van Al-Shabaab en bekeken in het licht van de door haar geschetste context en de landeninformatie, doen mede afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste gebeurtenissen en haar vrees voor Al-Shabaab.

Verzoekster was op de hoogte van de ernst van de gevolgen van het niet-naleven van bevelen van Al-Shabaab. Zo geeft zij aan dat Al-Shabaab geen moeite hadden met het doden van personen die zij als ongelovigen beschouwden (NPO I, p. 22-23; NPO II, p. 19), dat haar echtgenoot al verschillende keren door hen bedreigd was (NPO II, p. 18) en zij zelf ooit al eens rechtstreeks betrokken was bij een aanslag door Al-Shabaab (NPO II, p. 20). Bovendien blijkt uit de beschikbare landeninformatie met betrekking tot Bulo-Mareer dat het Somalisch leger en Al-Shabaab in die periode een zware strijd aan het voeren waren, nu de plaatselijke legerbasissen er verschillende keren werd aangevallen eind maart en eind juni 2022. Na de aanval van 31 maart 2022 slaagden Al-Shabaab erin om het dorp enige tijd in handen te houden, waarbij zij de soldaten dwongen te vluchten naar een nabijgelegen AMISOM-basis (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stukken 5-6). In het licht van deze volatiele veiligheidssituatie kan dan ook redelijkerwijze verondersteld worden dat de legercommissaris en haar echtgenoot, die militair was, verzoeksters bezorgdheden serieus zouden nemen. Dit geldt des te meer nu het niet enkel om één dreigtelefoon ging, maar om zeer concrete persoonlijke bedreigingen. Zo kreeg zij enkele dagen na de dreigtelefoon geld gestort van Al-Shabaab waarmee zij haar lijkwade moest kopen (NPO I, p. 23). In het licht van voorgaande omstandigheden is het allerminst aannemelijk dat verzoekster, nadat zij tot tweemaal toe bedreigd werd door Al-Shabaab en door hen werd opgedragen haar restaurant te sluiten, dit simpelweg zou blijven openhouden. Verzoeksters vergoelijkingsen voor deze onaannemelijke gang van zaken, betreffen louter blote beweringen, die volledig voorbijgaan aan de door haar geschetste veiligheidscontext.

4.3.3.3. Voorts zijn verzoeksters verklaringen over het gedrag van Al-Shabaab niet geloofwaardig.

Verzoekster, die al sinds december 2020 een restaurant openhield dat regelmatig gefrequenteerd werd door militairen die graag thee wilden drinken bij hun *qat* (NPO I, p. 8-9; NPO II, p. 5), werd pas in juni 2022 voor het eerst opgebeld door Al-Shabaab met de boodschap dat zij ten dode was opgeschreven omdat zij samenwerkte met ongelovigen (NPO II, p. 19-20). Aangezien Al-Shabaab haar echtgenoot reeds in hun vizier hadden (NPO II, p. 18) en zij deze werkzaamheden al anderhalf jaar uitvoerde, is het bevreemdend dat zij al die tijd zouden wachten vooraleer verzoekster persoonlijk te bedreigen. Het betoog dat er vóór 2022 nog geen militairen in haar restaurant kwamen, waardoor zij pas vanaf dan een doelwit voor Al-Shabaab vormde, strookt niet met haar verklaringen, nu zij nergens aangeeft dat zij voordien geen militairen over de vloer kreeg. Gevraagd wie er zoal in het restaurant kwam eten, maakt zij slechts op algemene wijze melding van een gemengd cliënteel bestaande uit de gewone bevolking en militairen (NPO I, p. 9).

Voorts is het onlogisch dat Al-Shabaab haar enerzijds zouden laten weten dat zij ten dode is opgeschreven omdat zij met ongelovigen samenwerkt, maar haar anderzijds zouden verplichten om haar restaurant te sluiten (NPO II, p. 19). Indien zij haar hoe dan ook gingen doden en geen tweede kansen wilden geven (*ibid.*), getuigt het van een onlogische houding om haar te verplichten haar werkzaamheden stop te zetten. In dit verband is het dan ook niet aannemelijk dat Al-Shabaab, indien zij verzoekster werkelijk betichtten van spionage en haar wilden vermoorden, haar van tevoren op de hoogte zouden brengen van hun plannen en haar bovendien nog vierentwintig uur de tijd zouden geven om haar restaurant te sluiten (NPO I, p. 23; AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 31.08.22, vraag 3.5.). Dat zij geen controle heeft over de handelingen en gedragingen van de terreurgroep, betreft geen dienstig verweer, gezien zij er volledig aan voorbijgaat dat zij op deze manier de kans kreeg om de nodige maatregelen te treffen om hun plannen te kunnen ontlopen, onder te duiken of weg te vluchten.

4.3.3.4. De geloofwaardigheid van verzoeksters vrees komt verder op de helling te staan door het opmerkelijk gedrag dat zij en haar echtgenoot stellen na de aanslag op hun leven.

Zo is het vooreerst niet aannemelijk dat haar echtgenoot na zijn revalidatie terugkeerde naar Bulo-Mareer (NPO I, p. 11; NPO II, p. 5), terwijl Al-Shabaab wisten waar hij woonde (NPO II, p. 22) en zij bij de inval in hun huis zijn dochter hadden doodgeschoten en hem zwaar verwond hadden (NPO I, p. 23; NPO II, p. 21-22). Het verweer dat hij als militair altijd gevaar loopt (NPO II, p. 25), is niet dienstig, nu redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij meer voorzichtigheid aan de dag zou leggen en niet terug zou gaan naar het dorp waar hij een makkelijk doelwit vormt. Dit geldt des te meer nu hij wist dat zij het op hem gemunt hadden en hij slechts ternauwernood aan hun moordpoging is kunnen ontkomen (NPO II, p. 22). Verzoekster onderneemt in haar

verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven dienaangaande in de beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, te weerleggen, waardoor zij integraal worden overgenomen.

4.3.3.5. De geloofwaardigheid van verzoeksters relaas wordt finaal ondergraven doordat zij essentiële informatie met betrekking tot haar relaas volledig onvermeld liet bij de DVZ. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart zij dat zij nog voortdurend telefonisch bedreigd werd door Al-Shabaab toen zij in Marka was, na de aanval van Al-Shabaab waarbij haar dochter overleed en haar echtgenoot gewond raakte (NPO I, p. 24; NPO II, p. 22). Bij de DVZ verklaart zij louter dat zij besloot om het land te verlaten nadat Al-Shabaab haar huis was binnengevallen, maar vermeldt zij niets over verdere bedreigingen (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 31.08.22, vraag 3.5.). Daarnaast maakt zij bij de DVZ geen melding van de bedreigingen van Al-Shabaab die haar echtgenoot ten gevolge van zijn werkzaamheden bij het leger reeds te verduren kreeg vóór de aanval van Al-Shabaab bij hen thuis. Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft verzoekster aan dat haar echtgenoot honderden berichten en telefoontjes kreeg waarbij Al-Shabaab hem meedeelden dat zij wisten wat voor werk hij deed, dat hij een ongelovige was en ermee dreigden om hem te vermoorden (NPO II, p. 18).

Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden en een duidelijk beeld te schetsen van haar asielrelaas. Gezien de bedreigingen aan het adres van haar echtgenoot en de dreig telefoons van Al-Shabaab toen zij in Marka was een belangrijke aspect vormen inzake haar vrees voor Al-Shabaab kan in alle redelijkheid worden verwacht dat zij hiervan melding zou maken bij de DVZ, ongeacht de duur van het interview. Voorts kan redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoekster draagt de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van haar vluchtrelaas. De DVZ-vragenlijst werd haar bovendien in het Somalisch voorgelezen en zij heeft deze zonder voorbehoud ondertekend, waarbij zij uitdrukkelijk verklaarde dat alle bovenvermelde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 31.08.22). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud maakte zij van de mogelijkheid gebruik om enkele zaken die verkeerd genoteerd waren te corrigeren (NPO I, p. 2) en kreeg zij de kans om bijkomende elementen aan te duiden die geleid hebben tot haar vertrek uit Somalië (NPO I, p. 5). Bovendien betreft haar betoog niet meer dan een blote bewering die niet geobjectiveerd wordt en is het niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter op te werpen dat zij bij de DVZ niet over voldoende tijd beschikte om alles correct uiteen te zetten.

4.3.3.6. Uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoekster slachtoffer werd van VGV type II en dat haar twee dochters slachtoffer werden van VGV type III in Somalië (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-4). VGV, van welke aard dan ook, vormt een ernstige en onomkeerbare aantasting van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld” en “dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat de medische documenten niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

Hoewel de *protection officer* verzoekster verschillende keren vraagt hoe haar besnijdenis in verband staat met haar vrees om terug te keren naar Somalië, stelt zij uitdrukkelijk dat zij het land ontvlucht is omwille van haar problemen met Al-Shabaab en niet omwille van haar besnijdenis (NPO I, p. 15-16). Noch uit de persoonlijke onderhouds, noch uit het verzoekschrift, noch uit de overige stukken van het administratief dossier blijkt een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoekster bij terugkeer opnieuw aan een daad van vervolging blootgesteld zal worden dan wel dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie en verzoeksters individuele en persoonlijke omstandigheden, is er geen goede grond voorhanden om aan te nemen dat zij bij terugkeer naar Somalië zal worden herbesneden of zal worden blootgesteld aan VGV type III en aldus daadwerkelijk opnieuw zal worden vervolgd. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer wordt van VGV.

Gevraagd wat zij vreest in hoofde van haar dochters en hun besnijdenis bij terugkeer naar Somalië, antwoordt zij op algemene wijze dat niemand hen in leven zal laten en dat zij geen andere vrees heeft dan deze voor Al-Shabaab (NPO I, p. 16-17). Zij geeft aan dat er gekeken werd om een desinfectie voor haar dochters te organiseren, wat ook wordt aangeraden door de dokter in de medische attesten (AD CGVS,

documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4), maar dat zij niet naar de afspraak is kunnen gaan omdat zij geopereerd werd (NPO I, p. 15). Vervolgens gevraagd of zij van plan is om een nieuwe afspraak te maken, antwoordt zij bevestigend (NPO I, p. 15). Haar gevraagd ter terechtzitting of zij ondertussen al een afspraak heeft ingepland voor haar dochters met het oog op de aangeraden ingrepen, zoals blijkt uit het medisch attest van meer dan een half jaar geleden, met name 30 augustus 2024, antwoordt zij ontkennend. Zij geeft aan dat haar dochters bang zijn dat zij uitgelachen zullen worden. Tot op heden hebben haar dochters, die betreurenswaardig onderworpen werden aan VGV type III, aldus nog geen desinfectie ondergaan. In het verzoekschrift wordt met geen woord gerept over de VGV in hoofde van haar dochters. Er zijn in huidige stand van zaken bestaat er geen redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeksters dochters bij terugkeer aan een daad van vervolging blootgesteld zullen worden, dan wel dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade. Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie en verzoeksters dochters individuele en persoonlijke omstandigheden, is er geen goede grond voorhanden om aan te nemen dat zij bij terugkeer naar Somalië opnieuw zullen worden blootgesteld aan VGV en aldus daadwerkelijk opnieuw vervolgd zullen worden. In die omstandigheden liggen er geen goede redenen voor om aan te nemen dat haar dochters opnieuw het slachtoffer zullen worden van VGV.

4.3.3.7. Verzoekster onderneemt in haar verzoekschrift geen ernstige poging om het motief van de commissaris-generaal, dat zij niet beschouwd kan worden als een alleenstaande vrouw zonder netwerk, te weerleggen, waardoor dit, gezien het pertinent en draagkrachtig is, integraal wordt bijgetreden.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en zij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

#### 4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit Bulo-Mareer, gelegen in het district Marka, in de provincie Lower Shabelle, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Lower Shabelle dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Lower Shabelle moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Lower Shabelle niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoeksters betoog, dat de veiligheidssituatie in geheel Lower Shabelle nog steeds zeer precair is, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Lower Shabelle dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat

verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Lower Shabelle hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in haar hoofde geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Zoals *supra* uiteengezet kan verzoekster niet beschouwd worden als een alleenstaande vrouw zonder netwerk, gezien haar echtgenoot en schoonvader nog steeds in Somalië verblijven (NPO I, p. 11). De medische documenten aangaande de VGV tonen niet aan dat verzoekster of haar dochters bepaalde medische problemen zouden hebben waardoor er in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.4.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoren kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig en redelijk tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wordt beklemtoond dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vijftwintig door:

|                      |                                                 |
|----------------------|-------------------------------------------------|
| I. FLORIO,           | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| C. VAN DEN WYNGAERT, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO